

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

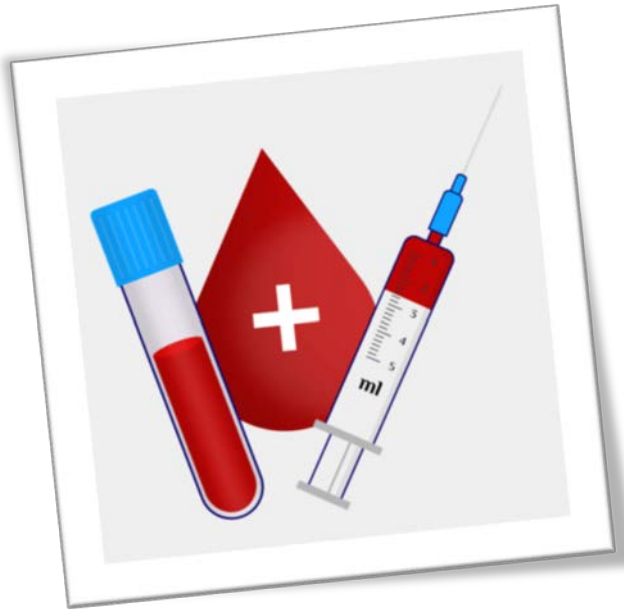
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <https://www.discipline-ops.com/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑. ของ ผอ.

นางงามตา ข้าราชการ เมื่อครั้งเป็นนายแพทย์ประจำโรงพยาบาลได้นำเลือดและสิ่งส่ง

ตรวจชั้นสูตรจากคลินิกของตนเองไปให้งานชั้นสูตรของโรงพยาบาลที่ตนปฏิบัติงานอยู่ทำการตรวจวิเคราะห์และได้มีการชำระเงินค่าบริการให้กับโรงพยาบาล แต่เมื่อนางงามตาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล กลับไม่มีการจ่ายค่าบริการส่งสิ่งตรวจชั้นสูตรจากคลินิกของตนเองให้กับโรงพยาบาล ระหว่างปี ๒๕๔๕ - ๒๕๕๕ เป็นเวลา ๑๐ ปี รวมเป็นเงินเก้าแสนบาท ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจชั้นสูตรก็ไม่กล้าติดตามทวงถามหรือเรียกเก็บเงินค่าบริการดังกล่าวจากผู้อำนวยการ และนางงามตา ในฐานะเป็นเจ้าของคลินิกและ

เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานก็ไม่ได้ใส่ใจตรวจสอบหรือสอบถามถึงค่าใช้จ่ายที่โรงพยาบาลยังไม่ได้รับชำระเงิน ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลานานเกือบสิบปี จนกระทั่งมีการร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น นางงามตาจึงนำเงินค่าบริการตรวจชั้นสูตรทั้งหมดมาชำระให้กับโรงพยาบาล

พฤติการณ์ของนางงามตา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

๒. ทัศนศึกษา

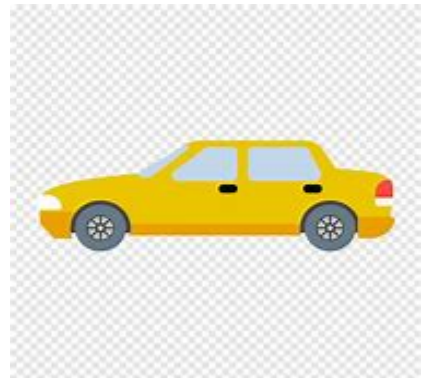
นายแดง เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ดำเนินการเสนอเรื่องสอราคาจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศ เพื่อนำเจ้าหน้าที่ไปอบรมและศึกษาดูงานในจังหวัดต่างๆซึ่งอยู่ในประเทศไทยตามที่ระบุไว้ในโครงการ นางสาว นางดำ และพวก เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ลงนามตรวจรับพัสดุว่าได้มีการจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศเพื่อนำเจ้าหน้าที่ไปอบรมและศึกษาดูงานตามโครงการดังกล่าว และนายเขียว เป็นเจ้าหน้าที่การเงินได้ทำการตรวจสอบเอกสารและเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน และการจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศตามโครงการดังกล่าว ซึ่งไม่ได้มีการอบรมและศึกษาดูงานตามที่ระบุไว้ในโครงการ แต่กลับเป็นการพาคณะเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่งเดินทางออกไปทัศนศึกษาที่ต่างประเทศ ทั้งนี้ นายแดง นางสาว นางดำ และนายเขียว ก็ได้ร่วมเดินทางไปทัศนศึกษาที่ต่างประเทศในครั้งนี้ด้วย

พฤติกรรมของนายแดง นางสาวนางดำ และนายเขียว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๓. เพิ่มความปลอดภัย

นายดำ นายแดง และนายขาว ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะครุภัณฑ์และราคากลางในการจัดซื้อรถยนต์ของทางราชการ โดยมีนางเขียว เป็นผู้อนุมัติเห็นชอบให้ใช้คุณลักษณะเฉพาะทางเทคนิคดังกล่าว และได้มีการจัดซื้อรถยนต์ยี่ห้อ ก. ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดคุณลักษณะทางเทคนิค ไว้ว่า “มีระบบป้องกันล้อหมุนฟรี และระบบควบคุมการทรงตัวรถยนต์” ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวมีเฉพาะของรถยนต์ยี่ห้อ ก. เท่านั้น ส่วนรถยนต์ยี่ห้ออื่น ไม่สามารถเข้าเสนอราคาแข่งขันกับทางราชการได้ เป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว.๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๐ ซึ่งคณะกรรมการฯกระทำไปโดยมิได้มีเจตนาหรือจงใจเพื่อช่วยเหลือผู้เสนอราคารายหนึ่งรายใดให้ได้สิทธิในการทำสัญญากับทางราชการ แต่เป็นการเข้าใจผิดว่าการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวเป็นการเพิ่มความปลอดภัยและสามารถกระทำได้และน่าจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๐ (๓) และข้อ ๑๖ (๑) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ไม่เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย

ส่วนนางเขียว...

ส่วนนางเขียว นั้น ไม่ได้ตรวจสอบกลับกรองให้รอบคอบ ทั้งๆ ที่คุณลักษณะครุภัณฑ์ดังกล่าวไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาได้มีการร้องเรียนเรื่องการจัดซื้อรถยนต์ในครั้งนี้

พฤติการณ์ของ นายดำ นายแดง และนายขาว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนพฤติการณ์ของนางเขียวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์แก่ข้าราชการทั้ง ๔ รายดังกล่าว

๔. นายร้อยทางลัด

นายลวง ข้าราชการ ได้พูดจาหว่านล้อมชักชวนประชาชนหลายรายว่าตนเองสามารถช่วยเหลือให้บุตรชายและบุตรสาวของนายดำและนางแดงเข้ารับราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรสายธุรการเป็นการภายในได้โดยไม่ต้องทำการสอบแข่งขัน แต่จะต้องจ่ายเงินให้กับนายลวง คนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้ออนเงิน เข้าบัญชีเงินฝากของพี่ชายนายลวง และถ้าช่วยไม่ได้ก็จะคืนเงินให้ทั้งหมดพร้อมกับดอกเบี้ยย ปรากฏว่า นายดำและนางแดงได้ออนเงินเข้าบัญชี ให้จำนวนหลายครั้งและได้จ่ายเงินสดให้กับนายลวง รวมคนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อบุตรชายและบุตรสาวของนายดำและนางแดง เดินทางไปรายงานตัวที่โรงแรมแห่งหนึ่งตามที่นายลวง นัดหมายเอาไว้ เมื่อไปถึงก็พบว่ามิใช่ไปรายงานตัวอีกประมาณ ๒๐ คน นายลวงและพวก ได้ชี้แจงสิทธิประโยชน์และขั้นตอนต่างๆ ในการเข้าเป็นนายร้อยตำรวจและให้ตัดชุดเครื่องแบบนายร้อยตำรวจ โดยเรียกเงินมัดจำค่าตัดชุดอีกและได้ขอที่อยู่ของแต่ละคนเอาไว้พร้อมกับแจ้งว่าจะส่งหนังสือให้แต่ละคนไปรายงานตัว หลังจากนั้นก็ได้แจ้งให้ไปรายงานตัวเพื่อเข้าอบรมที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจโดยนัดให้บุตรชายและบุตรสาวของนายดำและนางแดง ไปรวมตัวกันที่ปาร์ตเมนต์แห่งหนึ่งก่อนเพื่อรอการชี้แจงอีกครั้ง หลังจากนั้นทุกคนจึงรู้ว่าพวกตนถูกหลอกและได้ทวงเงินคืน ต่อมานายลวงได้คืนเงินให้นายดำและนางแดง คนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และพูดว่าจะไม่คืนเงินส่วนที่เหลือให้อีกแล้วให้ไปติดตามเอาากับพี่ชายของนายลวงเอาเอง บุคคลเหล่านั้นจึงได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายลวง คดีนี้พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องนายลวง เป็นจำเลยในคดีอาญาฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน

พฤติการณ์ของนายลวงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติช่วยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษ

ไล่ออก...

ไล่ออกจากราชการ เนื่องจาก ก.พ. ได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษในกรณีดังกล่าวไว้ สรุปว่า ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยในกรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกด้วยวิธีการต่างๆ เช่น แอบอ้างชื่อกรรมการสอบหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการสอบทำการหลอกลวงหรือชักจูงผู้สมัครสอบด้วยประการต่างๆ แล้วเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบโดยอ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบได้ นั้น พฤติการณ์ทำนองนี้เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการอย่างยิ่ง ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาดด้วยการลงโทษในสถานหนักทุกราย แม้ผู้กระทำผิดนั้นไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบ ยังไม่เข้าลักษณะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่พฤติการณ์ทำนองนี้ก็มีความผิดฐานประพฤติก่อร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษในสถานหนักระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือ ไล่ออกจากราชการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๑๐๐๖/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๖ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วน ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ และที่ นร. ๐๒๐๕/ว.๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แม้จะนำเงินที่ได้เรียกรับไปแล้วมาคืนให้กับผู้เสียหาย ก็ไม่เป็นเหตุอันควรปรานีลดหย่อนโทษ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

ที่ อ.๒๐๗/๒๕๕๗ เจ้าพนักงานพัสดุ ๒ ผู้ฟ้องคดี ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ หลังจากนั้นประมาณ ๑ เดือนเศษ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้พบตัวผู้ฟ้องคดีและแจ้งให้ทราบว่าเป็นความผิดทางวินัย ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ผลการสืบสวนพบว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลง

ลายมือชื่อเข้าปฏิบัติงานนับแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา และจากบันทึกถ้อยคำของพยาน คือ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน รวมจำนวน ๙ คน ต่างให้ถ้อยคำในทำนองเดียวกันว่า ไม่เห็นผู้ฟ้องคดีมาทำงานในระหว่างวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่ทราบว่าเป็นไปอยู่ที่ใดและไม่ได้ติดต่อมาเลย จากนั้นจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และเห็นว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจึงลงโทษโดยไม่ได้ทำการสอบสวนทางวินัย

ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่าการละทิ้งหน้าที่ราชการนั้นจะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการและไม่สามารถติดตามตัวได้นับตั้งแต่วันที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ราชการและต้องเป็นเวลาติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชา

ได้ดำเนิน...

ได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบถามจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงญาติหรือผู้ใกล้ชิดของผู้ถูกกล่าวหาแทน เพื่อหาสาเหตุของการละทิ้งหน้าที่ราชการว่ามีเหตุผลสมควรหรือไม่ หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ กรณีนี้ย่อมที่จะสามารถสืบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงโดยการสอบสวนจากตัวผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสได้ชี้แจง แสดงพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา หรือโดยการสอบปากคำจากญาติของผู้ฟ้องคดี หรือสอบปากคำบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดกับผู้ฟ้องคดีไม่ว่าจะเป็น ภรรยา บุตร บิดามารดา หรือญาติพี่น้อง เพื่อประกอบการพิจารณา และสืบสวนให้ได้ความว่าการละทิ้งหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีนั้นไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ แต่ก็หาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ กลับมีเพียงคำให้การของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีแต่เพียงฝ่ายเดียว จึงฟังได้ว่าข้อเท็จจริงจากการสืบสวนของคณะกรรมการในส่วนการกระทำของผู้ฟ้องคดียังไม่เข้าเงื่อนไขเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการโดยมิได้มีการสอบสวนทางวินัยให้ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในกฎหมายจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาโดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการและให้คืนสิทธิประโยชน์อันพึงได้ในระหว่างออกจากราชการให้กับผู้ฟ้องคดี

มัดตัวผู้ทุจริต จากคุณสมบัติทางฟิลิสิกส์ของหมึก !

ชื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน ... สุภาชีวิตไทยโบราณที่ยังคงปรับใช้ได้กับทุกยุคทุกสมัย อันหมายถึงความถึง การดำรงตนเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อหน้าที่การงานและการกระทำใด ๆ ย่อมจะสามารถยืนหยัดอยู่ในสังคมได้อย่างสง่างาม การประกอบสัมมาอาชีพหรือทำมาหากินโดยสุจริต แม้ไม่ร่ำรวยอย่างรวดเร็วแต่ก็สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ เปรียบเสมือนน้ำซึมน้อยแต่ไหล หากแต่ผู้ที่มีนิสัยคดโกง ไม่ซื่อตรง เมื่อถูกจับได้ก็จะกลายเป็นคนที่ไม่ได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ และเสียโอกาสดี ๆ ในชีวิต และหากเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยมิชอบจากตำแหน่งหน้าที่การงานด้วยแล้ว ย่อมจะต้องได้รับโทษและเสียอนาคตในที่สุด

วันนี้นายปกครอง ... ได้หยิบยกประเด็นอุทาหรณ์เกี่ยวกับการทุจริตโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่การงาน ซึ่งทำยสุดแล้วก็หนีไม่พ้นถูกจับได้ และถูกสั่งลงโทษทางวินัย ด้วยจำนนต่อพยานหลักฐานทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร ไปจนถึงผลการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ !

โดยเรื่องราวของคดีมีอยู่ว่า ... สถาบันที่มีหน้าที่จัดฝึกอบรมพัฒนาข้าราชการแห่งหนึ่ง ได้ดำเนินโครงการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ตรวจราชการระดับกระทรวง และมีการเชิญวิทยากรหลายท่าน มาบรรยายในหลักสูตร แต่หลังเสร็จสิ้นโครงการไปแล้ว ๓ เดือน กลับตรวจสอบพบว่ามีความผิดปกติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าสมนาคุณวิทยากร โดยที่ไม่ได้มีการบรรยายจริง !

เมื่อเรื่อง...

เมื่อเรื่องแดงขึ้น ... ย่อมนำไปสู่การสอบสวนเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษทางวินัยกรณีนี้แม้จะผ่านไป ๓ เดือน แต่ก็ยังพอจะจับมือใครดมหรือสามารถพิสูจน์หลักฐานมัดตัวผู้กระทำผิดได้โดยมีผู้ต้องสงสัยแค่เพียง ๒ คน ที่เกี่ยวข้องกับเบิกจ่ายเงินหลักฐานที่ว่าคืออะไรไปดูกันครับ ...

ในการพิสูจน์ข้อกล่าวหา เลขาธิการสำนักงานซึ่งสถาบันดังกล่าวสังกัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลปรากฏว่า มีการจ่ายเงินค่าสมนาคุณวิทยากร แต่วิทยากรที่มีชื่อต่างให้ถ้อยคำยืนยันตรงกันว่าไม่ได้ไปบรรยายในวันทีระบุ และไม่ได้รับเงินค่าสมนาคุณวิทยากร อีกทั้งลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงินก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของตนแต่อย่างใด อันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

แสดงว่างานนี้ ... มีผู้ทุจริตเอาเงินค่าวิทยากรและลงชื่อแทนเป็นแน่แท้ !

เมื่อมีมูล เลขาธิการฯ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงนายเสื่อ **ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินของโครงการดังกล่าว** โดยเป็นผู้ที่นำสงสัยมากที่สุด

ผลการสอบสวนพบว่า มีการจัดทำใบสำคัญรับเงินค่าสมนาคุณวิทยากรอันเป็นเท็จและปลอมลายมือชื่อวิทยากร จากนั้นได้นำใบสำคัญรับเงินดังกล่าวไปใช้ประกอบการล้างเงินยืม (การยืมเงินงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดฝึกอบรม) เพื่อที่จะไม่ต้องส่งเงินยืมคืนให้แก่ทางราชการ โดยเจตนาที่จะเก็บเงินดังกล่าวไว้เอง ซึ่งผู้ที่กระทำความผิดคือนายเสื่อตามที่สงสัย

หลังจากนั้น อ.ก.พ. สำนักงานพิจารณาแล้ว ได้มีมติให้ลงโทษไล่นายเสื่อออกจากราชการ เลขาธิการฯ จึงมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง นายเสื่อจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งลงโทษไล่ออกขอด้วยกฎหมายและอัตราโทษมีความเหมาะสมแก่กรณีการกระทำความผิดแล้ว จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

โดยที่มาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับผลอุทธรณ์จะต้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. เมื่อนายเสื่อไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่นอกจากราชการและให้เลขาธิการฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) คืนสิทธิพึงมีพึงได้ โดยมีผลย้อนหลังไป ณ วันที่ออกคำสั่ง

คดีนี้...

คดีนี้ ... ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินของโครงการพิพาท มีหน้าที่ต้องเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามที่กฎหมายกำหนดให้ตรงตามความเป็นจริงเท่านั้น เมื่อพิเคราะห์พยานบุคคลซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้เสียหายที่เป็นวิทยากรรับเชิญให้ไปบรรยายในโครงการพิพาท ที่ต่างยืนยันสอดคล้องต้องกันว่าในวันที่ยานทั้งห้าไม่ได้เป็นวิทยากร และไม่ได้รับเงินค่าสมนาคุณวิทยากรแต่อย่างใด โดยที่ยานทั้งห้าดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการ ต่างเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่ ในระดับสูง ย่อมให้การตามความเป็นจริง และไม่มีเหตุผลใดที่จะให้การปรักปรำผู้ฟ้องคดี

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการตรวจพิสูจน์ของกองพิสูจน์หลักฐานกลางยืนยันว่า ใบสำคัญรับเงินที่ผู้ฟ้องคดีกรอกรายละเอียด รวมทั้งการลงลายมือชื่อ “ผู้รับเงิน” และลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะ “ผู้จ่ายเงิน” เป็นหมึกที่มีคุณสมบัติทางฟิสิกส์เป็นอย่างเดียวกัน (เมื่อทำการทดสอบจะมีลักษณะการเรืองแสงเหมือนกัน) จึงเห็นว่าการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นหลักฐานยืนยันได้อย่างมั่นคงสามารถนำมาประกอบกับคำให้การพยานที่เป็นวิทยากรทั้งห้ารายดังกล่าวได้

ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำใบสำคัญรับเงินอันเป็นเท็จไปใช้เป็นหลักฐานการล้างเงินยืม จึงเป็นการกระทำโดยเจตนาทุจริต อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. จึงชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๓/๒๕๖๕)

คดีดังกล่าว นอกจากจะเป็นอุทธรณ์เตือนใจที่ยืนยันสุภาพขัดแย้งกันว่า “ชื้อกินไม่หมด คดกินไม่นาน” แล้ว ยังมีความน่าสนใจเกี่ยวกับการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการพิสูจน์พยานหลักฐาน ซึ่งมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำมารับฟังประกอบการรับฟังพยานหลักฐานอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการตรวจสอบและมัดตัวผู้ทุจริตได้ ดังเช่นในกรณีนี้ที่ถูกจับทุจริต เพราะหมึกที่ผู้ฟ้องคดีใช้กรอกข้อมูลรวมถึงที่ลงลายมือชื่อผู้จ่ายเงินและที่ใช้ปลอมลายมือชื่อวิทยากรในการรับเงิน ล้วนมีคุณสมบัติทางฟิสิกส์ เป็นอย่างเดียวกัน (เรืองแสง) อันระบุได้ว่าเป็นการกระทำของผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม ยังมีวิธีการอื่น ๆ ที่จะตรวจพิสูจน์หลักฐานที่เป็นเอกสารอีก เช่น การตรวจพิสูจน์คุณสมบัติทางเคมีของหมึก การตรวจพิสูจน์ การปลอมแปลงลายมือเขียน ลายมือชื่อ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ ในเอกสาร ฯลฯ เพื่อให้สามารถมัดตัวผู้กระทำผิดได้ครับ

(ปรึกษาคดีปกครองได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕)